

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

З Різдвом Христовим !!!

ст.1-3
проповідь
«Пісня ангелів»
Луки 2:10-12

ст.4
«10 Заповідей»
Чи знаємо і чи виконуємо

ст.5
«Ісус - всемогутній Цар над царями»
Теологічні роздуми

ст.6
«Писання – корисне до навчання ...»
Стаття

ст.7
«Пісня ангелів»
Роздуми

ст.8
«Нове Різдво і Старий Новий рік»
Роздуми

ст.9
Новий

Де народжений Царь Юдейський?
Бо на сході ми бачили зорю Його,
і прибули поклонитись Йому.

Матвія 2:2

Пісня ангелів

«Слава Богу на висоті, і на землі спокій,
у людях добра воля!» **Луки 2:14**

Дорогі брати і сестри

Читаючи слова цієї пісні, багато хто вважає, що ангели помилилися, вони не знали того, про що співали. Протягом 2000 років, з часу народження Ісуса, дуже мало що змінилося відносно слави для Бога - як було їй мало, так і по цей день мало людей бажає прославити Боже Ім'я. Щодо миру між людьми, то тут навіть говорити немає про що - самі суперечки, зазидки, чвари та ворожнечі. Миру і спокою, про який співали ангели, зовсім не відчувається. Щодо доброї волі у людях, то і цього немає. Немає у людей волі робити добрі речі. По своїй гріховній природі, людина має можливість робити лише погані, недобрі речі.

Саме тому, якщо подивитися на цю пісню ангелів, то можна дійти висновку, що ангели помилилися відносно тих речей, про які вони співали. Напевно немає у нас всього цього. Чи, можливо, я помиляюсь?

Ми не раз з вами читали про події, які відбувалися при народженні Ісуса. Кожного року читаємо про ангелів, які з'явилися біля пастухів і співали для них пісню. Це все є гарні події і дуже цікаво було слухати про них. Ми можемо лише собі уявити, як пастухи на полі відпочивають після роботи: дехто спить, хтось один стоїть на варті і пильнує хижих звірів, щоб не підкралися. Довкіл спокій, тиша, і тут зненацька ... яскраве світло і ангел з неба, який каже: „Не лякайтеся...” Як тут не лякатися, коли ти вже злякався? Ангел сповістив про велику радість, яка прийшла до людей – народження Ісуса Христа, Месії та Спасителя. І тут раптом з'явилася з ангелом сила велика небесного війська, що Бога хвалили й казали: „Слава Богу на висоті, і на землі мир, у людях добра воля!” Ніхто не знає, чи була це частина пісні і чи мала ця пісня продовження, проте всі ті слова, які дійшли до нас з цієї ангельської пісні, є лише тими, які ми прочитали.

Що ж це за пісня така? Чому вона така маленька, і чому вона така суперечлива? Якщо дивитися з одного боку на цю пісню, можна зрозуміти, що ангели помилилися, адже жодне з цих трьох, скажімо так, пророцтв не виконалося.

По-перше, про славу Божу на висоті. Цієї слави не було 2000 років тому, її немає і зараз у тій мірі, яку вимагає від людини Бог. Звичайно, багато людей стверджують, що вони нібито прославляють Бога, проте своїми вчинками показують зовсім інше. Більшість прагне слави для себе, а не для Бога. Коли людина щось робить, якесь добре діло, чи щось подібне, звичайно, що найперше вона буде прагнути, аби її прославляли, щоб про неї говорили, яка вона хороша, як багато вона зробила. Слава для Бога у багатьох випадках буває лише в останній момент. Такі люди дуже схожі на фарисеїв, які нібито і віруючими людьми були, нібито з покоління в покоління їхня віра передавалися їм, ці люди нібито і Бога прославляли, проте своїми вчинками вони прагнули слави лише для себе. Ці фарисеї і молилися напоказ, і милостиню давали напоказ, і постили так само. Всіма цими речами вони хотіли себе показати перед людьми, в першу чергу хотіли слави для себе.

Велика кількість таких фарисеїв і серед нас живе, велика кількість людей прагне слави не для Бога, саме тому, напевно ангели помилилися, коли співали цю пісню. Очевидно, що їхнє пророцтво не справдилося, бо навіть зараз ми не можемо бачити, щоб всі люди славили Боже Ім'я.

Далі ангели співали про спокій чи мир на землі. Де ж він є той мир та спокій? Не було миру та спокою і в часи Ісуса Христа, і Він це на собі випробував, коли лише

маленька частина людей могли Його розуміти, бути Його послідовниками. Інші ж навпаки, намагалися вбити Ісуса, для інших Він був не вигідний. Через певний час навіть частина учнів Христових залишила Його, напевно образившись на Нього. Цього миру та спокою не було в часи Ісуса, люди навіть до

Господа цього не показували. Те саме відбувається і сьогодні. Люди продовжують воювати, сваритися, ненавидіти один одного, відноситися до свого брата із злобою та ненавистю. І все це роблять не язичники, а ті, які називають себе християнами, які кажуть, що вірять у Бога. Де є та любов до ближнього, як до самого себе? Де є те виконання найбільшої заповіді Ісуса Христа?

Навіть у церквах є люди, які не можуть жити у мирі та спокої. Хлібом не корми, а дай когось оббрехати, посварити, ворогувати з кимсь. І це є в церквах, між так званими братами та сестрами. Де є той мир та спокій, про який співали ангели? Де є той мир та спокій, який мав би бути між людьми, тим більше в церкві, між братами та сестрами по вірі в Ісуса Христа? Напевно, ангели і тут помилилися.

Третє, про що співала сила небесного війська, – це добра воля у людях, іншими словами, воля у людях робити добрі речі. Чи не помилилися ангели і з цим твердженням? Коли у людей була воля робити добрі речі? Їх завжди тягне робити не добро, а зло. З цим людина народжується і з цим вона помирає. Господь бачить серце людини і Він стверджує, що від самого свого народження людина схильна робити погані, злі речі, а не добро. Навіть на уроці катехізису ми вчили про те, що невірюща людина взагалі не може робити добрих речей, а все те, що вона робить і думає що добре зробила, воно запламоване гріхом, і зовсім не виглядає добрим перед Богом.

Дуже багато людей не мають у собі цієї доброї волі. Вони не приймають ані Ісуса Христа, ані Його вчення; в житті таких людей немає нічого доброго, Божого, є тільки зло і бажання робити це зло для інших. Напевно, немає у людей доброї волі, з якою вони любили б Бога та свого ближнього.

На жаль, у нас вийшло сумне пояснення цієї пісні, яку співали ангели. Можливо, вони її співали з радістю, з надією, що саме так і станеться, але чомусь, проаналізувавши ті слова, бачимо, що цьому світу ще далеко до досконалості.

Але... Але давайте подивимось на цю пісню ангелів з іншого боку. Що ж мали ангели на увазі, коли співали ці слова? Якій події була присвячена ця пісня? Саме народженню Ісуса, як месії та Спасителя.

Саме тому ангели співали про Нього, про Його роботу, про те, що Він має принести у цей світ. Майже всі євреї надіялися на Ісуса як непереможного царя, який впокорить всі народи. Проте Ісус прийшов на цю землю з іншою метою. Саме про це співали ангели, адже Месія - Ісус Христос принесе славу Богу на висоті, саме Він принесе мир та спокій, а також добру волю в людях.

Чи для всіх людей Ісус принесе такі речі? Ні, лише для тих, хто належить Йому, для вибраних Богом людей. Проте, на жаль, таких людей є менше. І ангели співали цю пісню не про всіх людей, вони співали її лише про тих, хто приймає Ісуса Христа, як свого особистого спасителя.

Що це за люди, і як можна відрізнити таких людей від інших, які лише на словах говорять, що вони віруючі? По-перше, у своєму житті істинні християни розуміють, що вся слава належить Богові, і все те, що віруюча людина буде робити, вона робитиме для того, щоб Боже Ім'я було прославлене. По-друге, серця таких людей наповнені миром та спокоєм, який приніс для нас Ісус. У віруючих людей немає бажання ворогувати з кимось, сваритися чи гніватися. Істинні християни прагнуть жити у мирі зі всіма, навіть якщо для цього їм потрібно принизитись і не показувати своє „Я“. Саме цей мир та спокій між Богом та ближніми дає Ісус Христос, який живе у серці віруючої людини. Проте, якщо у серці немає Ісуса, то там не буде миру та спокою також.

По-третє, у серцях істинних християн Господь зароджує бажання і волю творити добро для людей. Тільки тоді добрі діла будуть справді добрими в очах Божих, коли в серці людини є Господь. Саме Він є джерелом добра. Саме з Його присутності у серці людини, звідти будуть походити любов, довготерпіння, доброта, тихість та здержаність. Але коли у серці немає Христа, всього цього також немає.

Отже ми говорили з вами про пісню ангелів. Вона дійсно співалася з радістю не дивлячись на те, що коротенька. Ангели розуміли, що не для всіх людей Ісус принесе такі речі, про які йдеться в пісні, не всі люди захочуть приймати навіть самого Ісуса, і те спасіння, яке Він приніс. І таких людей буде більшість, можливо 70 %, а можливо і 99%. Проте ангели знали, що будуть на землі такі люди, які приймуть Ісуса у своє серце, і яким Господь принесе мир та спокій, Свою вічну любов чи опіку і бажання служити у всьому для Господа.

Чи належите ви до таких людей? Чи, можливо, Ісус все ще не має змоги увійти до вашого серця? Або слова цієї пісні не відносяться до вас особисто? Подумайте на цим. Подумайте над тим, чи прагнете ви прославляти Боже Ім'я. Подумайте, чи є у вашому серці мир та спокій, любов до Бога та своїх ближніх? Подумайте також, чи є у вас воля і бажання робити добро для Бога і своїх ближніх? Нехай Господь допоможе вам мати все це, адже без цього ми не зможемо належати Христу і бути спасеними.

Мурза В.В. - пастор УЄРЦ, м. Свалява

У Віфлеємі нині новина:
Діва Марія вродила Сина,
В яслах на сніні Його поклала,
Пісню тихенько Йому співала.

Там херувими з неба злітають,
Ангельські хори Спаса вітають.
Пастух убогий несе, що може,
Обдарувати Дитятко Боже...

Пастухам Ангел вістку голосить:
"Радощі, щастя Бог вам приносить!"
До Віфлеєму всі поспішайте,
В бідній Дитині Спаса вітайте!

За зорі світлом здалеку, зі Сходу,
Йдуть мудрі волхви з славного роду
Золото щире, ладан та миро,
Царські дарунки, — склали в офіру

Любий наш Спасе, ми не багаті,
Дарів коштовних не можемо дати.
Та й ми дарунки несеєм від себе:
Віру та щире любов до Тебе.

Оком прихильним глянь, Божий Сине,
На нашу землю, нашу Україну.
Дай їй щасливу, Господи, долю,
Мудрість даруй їй, згоду та волю

Молюся, наш Боже, бо ти в нас один.
Молюся за світ, щоб гріхи всім протист.
Молюся за батька, за неньку свою.
Молюся за всіх, хто живе в цім краю.
Земля така гарна та повна гріха.
Знайди мене, Боже, я піщинка мала.
Знайди мене, Боже, до грудей пригорни,
По вірній дорозі мене поведи.
Я вірю Ти знову на землю прийдеш,
І вірних Тобі на небо візьмеш.
Овчарик М., місто Рівне

10 Заповідей - чи знаємо і чи виконуємо?

Шановні читачі. Ми далі вивчаємо Заповіді Господні. В попередньому номері нашої газети вже розглянули другу Заповідь. Давайте далі пізнавати волю Господню.

Ядром, серцевиною Третьої Заповіді є слова: "Не призывай Імення Господа Бога твого надаремно". Що це означає? Гейдельберзький Катехізіс дає прекрасне пояснення: «Щоб ми не ганьбили і не зневажали ім'я Боже прокльонами (3 М. 24:10-17), лжесвідченнями (3М.19:12), клятвopушеннями та непотрібними зарокми (Матв. 5:37, Як. 5:12), ані ставали співучасниками в цих страшних гріхах як мовчазні спостерігачі (3 М. 5:1, Пр. 29:24). Одним словом, ця заповідь вимагає від нас шанобливого та благоговійного ставлення до святого імені Божого (Пс. 99:1-5), щоб ми могли належним чином сповідати Бога (Єр. 4:2, Матв. 10:32-33, Рим. 10:9-10), молитися до Нього (Пс. 50:14-15, 1 Тим.2:8) та славити Його всіма своїми словами та вчинками (Кол. 3:17).

Коли ми говоримо, що якась конкретна особа має ім'я в громаді, то ми маємо на увазі не її конкретне ім'я, а місце, чи положення, яке вона займає. "Мати погане ім'я" означає, що репутація твоя мало чого варта, а звідси і відповідна повага. А «мати добре ім'я» означає протилежне сказаному вище. Проте, в даному випадку ми говоримо не про репутацію людини, а Бога і специфічним є те, що ми говоримо про репутацію "Господа". Під іменем "Господь" тут мається на увазі заповітне "Ім'я Бога", яке Він відкрив Мойсею на Хориві (Вих.3:1).

В кінці є фраза "надаремно", вона взята із різних біблійних слів і означає те саме, що і "пустота". Це слово відображає ставлення до Бога, як до чогось нереального, що ім'я Його використовується без істинного обожнювання чи поваги стосовно всього, що представляє Його Ім'я.

Далі Катехізіс згадує багато видів діяльності, які порушують цю Заповідь. В першу чергу звертається увага на "прокльони". Чи дійсно зневага Божого імені клятвами і прокльонами настільки серйозний гріх, що Бог гнівається і на тих, хто не докладає всіх своїх зусиль, аби запобігти цьому гріху чи заборонити його? Дійсно так. Нема більшого гріха, який би викликав настільки великий гнів Божий, аніж зневага Його імені. Ось чому Бог назначив смертну кару за цей гріх (Лев.24:10-23).

Далі згадується "лжесвідчення", яке означає брехню під присягою на суді (Лев.19:12). Згадуються також і "непотрібні зарокми" і як приклад цього ми можемо обдумати те, що говорив Господь Ісус Своїм слухачам в Мт.5:33-37 про присягання небом, землею чи Єрусалимом. Близьким за змістом до попереднього прикладу є легковажні клятви, як у випадку з Ізраїлем і Хіввеянами (Іс.Нав.9:15).

Ці приклади є цілеспрямованими, але є ще й інші в цій Заповіді. Катехізіс говорить, що порушниками Заповіді є не тільки ті, що проклинають, але і "мовчазні спостерігачі". Це ті люди, які чують, як інші зловживають Ім'ям Господа, але нічого не кажуть у відповідь або роблять вигляд ніби нічого не чують. Вони поступають так, ніби й не було образи, так ніби Боже Ім'я для них нічого не означає. Якби ображали ім'я їхнього земного батька, вони реагували б моментально і вимагали б вибачення, але коли ображають Ім'я Небесного Батька, вони не чують зла, не бачать зла і не говорять про це зло.

Є такі, які взивають до Імені Господа нещиро і байдуже. Є такі, які йдуть вклонитися Господу, але насправді не співають, не моляться і не слухають. Їхньою ціллю є провести дві години релігії на тиждень, як вклад в свою небесну страховку, а після цього піти і займатися своїми справами. Бог попереджує Ізраїль про народ, що "устами своїми наближується" і шанує Його "губами своїми", "серце своє віддалив від Мене" (Іс.29: 13). А як Він попереджує про тих, які мають "вигляд благочестя", але відрікаються від "Його сили" (2Тим.3:5).

З позитивної точки зору цієї Заповіді, Катехізіс наголошує на те, що вона вимагає від нас конкретні речі. Він закликає нас завжди

правильно сповідувати Боже Ім'я, ми повинні це робити обережно і свідомо. Коли ми визнаємо віру, даємо клятву при одруженні, хрестимо дітей – все це ми робимо, взиваючи до Імені Бога. Коли ми говоримо з іншими людьми, то повинні бути впевненими в тому, що все, що говориться про Бога, відповідає Його святості. Ми повинні обережно вибирати слова.

Також ця Заповідь вимагає від нас правильно захищати Ім'я Боже. Богохульство і прокльони, неправдиві свідчення не повинні використовуватись Божими людьми. Вони повинні захищати честь і достоїнство Господа Бога. Ми повинні "славити Його всіма своїми словами і вчинками". Коли ми говоримо, то повинні усвідомлювати, що Бог слухає. Коли робимо щоденну роботу, то повинні усвідомлювати, що Бог спостерігає. Наші робота і мова завжди є перед Ним і повинні бути для Нього. Вони повинні возвеличувати і прославляти Його Ім'я.

Проте виникає запитання: чи всі присягання і використання Імені Божого повинні бути забороненими? Катехізіс відповідає, що присягання дозволяється, але в певних випадках. Якщо того вимагає уряд країни чи необхідність підтримати і зміцнити істину і довір'я присягою для слави Божої та для блага ближнього, то це можна робити (5 М.6:13, 10:20, Єр. 4:1-2, Єр. 6:16). Так робилось і в Старому Заповіті. Писання наводять приклади клятви Авраама (Бут.21:24), Якова (Бут.31:53), Ісуса Навина (Іс. Нав. 9:15), Павла (2 Кор.1:23) та інших.

За яких умов ми можемо присягатись Божим Іменем? В чотирьох випадках: перший, коли вимагає уряд; другий, коли вимагає церква; третій, для підтвердження факту (Вих.22:10,11); четвертий, для підтримки обіцянки (Іс.Нав. 2:12; 1Цар.2:23).

Запитання.

1. Що означає вираз "Ім'я Боже"? Де ще в Біблії воно сказано?
2. Що означає ім'я "Господь" (Сущий)? (Вих.3) Звідки взялося це Ім'я? (Вірші 1,2) Кому воно було відкрито? (В.4) Як Господь спочатку об'явив Себе? (В.6) Чому Він дав додаткове Ім'я? (13,14) Що це за ім'я і що воно означає? (14,15)
3. Що означає вживати Ім'я Бога "даремно"?
4. Чому люди проклинають ім'ям Божим, а не ім'ям людей?
5. Назвіть того, хто давав добрі клятви? (Бут.21:24; 31:53; 2Кор.1:23)
6. Хто давав фальшиві клятви? (1Сам.14:24-26; 2Цар.2:8,9; Матв.26:72,74)
7. Лев.24:10-16 дає приклад того, хто порушив 3 Заповідь. З якої він сім'ї і як вона вплинула на нього? Що він зробив? (В.11) Яка причина богозневаги? (В.10) Що з ним сталося? (В.14) Чому?(16)
8. Як саме Голіаф порушив 3 Заповідь? (1Сам.17:8-10, 45)
9. Яка різниця між присягою і обіцянкою?
10. Як Ісус учить нас використовувати клятви? (Мтв.5:34-37)
11. Чи Христос коли-небудь богозневажав? (Мтв. 26:63-66) Чому первосвященик звинувачував Його у богозневазі? (Вірші 64)
12. Чи можемо ми присягати? В чіє ім'я ми повинні це робити? Чому? Що станеться, коли ми обманемо?
13. Якщо ви були свідком того, що людина вчинила злочин (вкрала, вбила і т.д.) і вас просять бути свідком, то яким є ваш обов'язок? Що Левит 5:1 говорить про обов'язок людини?
14. Чому клятву часто дають з однією рукою на Біблії?
15. Анабаптисти відмовляються давати жодні присяг. Вони ґрунтуються на Матв.5:33-37 і Якова 5:12. Що ви думаєте про це?
16. Чи говоримо ми якусь клятву у Церкві? Яку?
17. Що має на увазі Павло, коли говорить: "через вас зневажається Боже Імення в поган". (Рим.2:24) Що він має на увазі?
18. Що ми повинні сказати людям, з якими працюємо, чи яких ми знаємо, які проклинають чи богозневажають?
19. Сьогодні люди дуже часто вживають вислови: "Боже, Боже", "Господеньку", "О, мати Божа!" і таке інше, навіть не думаючи про Бога. Як тоді все це відноситься до 3 Заповіді?

Ісус - всемогутній Цар над Царями.

Під час святкування Різдва Христового добре подумайте над тим, хто та ким є для нас Ісус Христос. Ми робимо це на підставі книги Біблії - Об'явлення, 20 розділ.

Коли ми дивимось на історію церкви протягом останніх 200 років, можемо побачити, що немає жодної книги в Біблії, жодного уривка, якому б теологи присвятили стільки часу та зусиль, написали стільки книг, скільки б по Об'явленню 20. Та незважаючи на всі ці зусилля, ми, люди, що живуть у 21 сторіччі, не змогли краще зрозуміти цю главу. Через це я роблю наступний висновок:

1. Ми завжди більше цікавимося та хочемо знати те, чого не можемо пізнати повністю. Адам та Єва були такими, але це не принесло їм нічого корисного, лише смерть.

2. Через те, що ми часто турбуємось про земні блага або політику, ми очікуємо, що Бог вирішить ці проблеми в майбутньому. З Євангелію знаємо про те, що Ізраїль, а також апостоли, під час вознесіння Христа (Дії 1:6) очікували на земне політичне царство Месії через відновлення Ізраїлю та панування над усім світом з процвітанням. Євреї, які не прийняли Христа, досі мають цю надію, але це хибна надія. Ті християни, які пояснюють Об'явлення 20 як земну політичну владу Христа на 1000 років до суду - є аналогією іудейського варіанту, лише тут замість іудеїв християни будуть царювати з Христом.

Існує три основних думки про Міленіум (тисячолітнє царство), кожна з них має ще свої розгалуження, але це зараз неважливо:

1. Постміленіаризм (після): «Вплив християнства на суспільство буде дедалі більшим, а суспільство дедалі більше буде жити відповідно до того, як заповів Бог (всі приймуть Христа) і поступово на землю прийде вік «міленіуму», вік миру та праведності на землі. Це не обов'язково буквально 1000 років, потім визволення диявола і потім Христос повертається на землю, воскресіння і суд, нова вічна земля та небо».

2. Преміленіаризм (перед): «В кінці епохи Христос повертається на землю, щоб відновити тисячолітнє царство. Тоді ті віруючі, які померли, воскреснуть з мертвих і будуть правити на землі протягом 1000 років. Потім будуть збільшення сатани, загальне воскресіння та суд».

3. Більшість реформатських церков дотримуються поглядів аміленіаристів, а прихильники інших поглядів збунтовують нас в тому, що ми взагалі не віримо в 1000-річне царство через те, що «а» означає заперечення. Але це неправда. Це не означає, що ми не віримо в тисячоліття (міленіум), ми це тлумачимо образно, себто це - сучасна епоха церкви, яка починається першим приходом Христа і закінчується Його другим приходом.

Аміленіаристи вважають, що Об'явлення 20 - це складний для тлумачення уривок і намагаються показати послідовність цієї глави, наскільки ці вірші збігаються з усією Біблією. Представники аміленіаристів дуже обережні в цьому питанні, вони усвідомлюють, що тут дуже легко припуститися помилок і через це пояснюють тисячолітнє царство на підставі інших уривків Біблії, які торкаються цієї теми.

Навпаки, інші представники вважають, що Об'явлення 20 - це простий та зрозумілий уривок, досить сміливі в його тлумаченні, дають волю своїм фантазіям - буквально та образно. Вони впевнені, що це може статися

лише в майбутньому. Їхня перша помилка в тому, що вони вважають бущимто Об'явлення говорить лише про майбутні події, але це однобоке тлумачення Об'явлення.

Це основне питання, як пояснювати Об'явлення. Ключ до цього ми знайдемо в 1-му розділі, вірші 19 та 3. Слова «що є» та «що має бути» означають, що Бог діяв в історії, діє в історії і буде діяти в історії всього людства та поза історією так, як інколи описуються небесні та вічні події. Таку «структуру» тлумачення дозволяє нам припустити книга Об'явлення. Та 3 вірш говорить про те, що блаженний той, хто читає, і ті, хто слухає слова пророцтва та дотримується написаного в ньому. «Блаженні» - це слово має бути ефективним та актуальним в нашому повсякденному житті, як і інші книги Біблії.

Наше тлумачення має відповідати цим критеріям, інакше воно буде однобоким. Цю книгу Біблії ще називаються збором абстрактних фотографій або картин в тому сенсі, що вони змушують нас думати імпресіоністично, бо вони вражають нас та впливають на наше життя сьогодні та назавжди.

Декілька зразків цих картин: розділи 2-3, «Послання 7 церквам» показує владу та відношення Господа до церкви на завжди, а також усі проблеми церкви, які виникли протягом історії людства, та з якими бореться Христос, закликає Його вірних до боротьби.

Розділи 4-16: картини про 7 печаток, 7 сурм, 7 громів, 7 чаш гніву, їхня суть розкриття таємниці Божої: різні сторони панування, влада та суд Христа над світом, перемога над злом та сатаною в історії всесвіту. Число 7 - це повнота. Блаженний переможець той, хто підкоряється та кориться Царю над царями.

Події, які описані тут, постійно змінюються, переходять з неба на землю і навпаки. Часто просто неможливо визначити які це події - небесні або земні. Таким чином це свідчить про те, що Об'явлення показує, що небеса та земля зв'язані один з одним.

Із 21 розділу коли ми читаємо про нові небеса та нову землю, нам стає зрозумілим, що вони одне ціле, навіть незважаючи на те, що сатана, люди хотіли розірвати цей зв'язок та залежність. Ми маємо бачити ці картини, щоб правильно зрозуміти Об'явлення.

Тема: тисячорічне царювання Христа.

1. Сатана скований, зв'язаний.
2. Святі отримують владу судити тих, хто був вірним свідком Ісуса і Слова Божого. Їх судили та вбивали безбожники через те, що не поклонялися та не прийняли звіря.

На перший погляд може здатися, що це буде в далекому майбутньому. З одного боку це так. Ісус відкрив це Івану саме тоді, коли почалася криза, коли всі апостоли були вбиті через свідчення про Христа, так говорить переказ. В Матвія 19:28 ми читаємо про те, що коли Ісус ще був з ними Він обіцяв престол апостолам, це було втіхою для Івана і всіх вірних в тому, що вони вже з Христом та також це дало їм сили не сумувати, незважаючи на безнадійну ситуацію

в людському розумінні. В церквах дуже мало людей, вони розпорошені через переслідування, яке вже почалося в Єрусалимі. Апостолів вже немає, Іван старий.

Але якщо ми запитаємо: «Коли святі почали панувати з Христом, або де ми можемо побачити їх панування або те, що вони мають владу судити?» Відповідь буде такою: «Саме тоді, коли вони навіть не боялися смерті, умирили за благу вістку про Ісуса».

Але збірки вони мали силу та хоробрість робити це, навіть не боялися звіря? Звісно, що від Христа, який вже тоді дарував їм воскресіння, впевненість в спасіння. Їхня хоробрість, вірність та любов до Христа – найкраще свідчила про те, що Христос оживляв та воскресив їх.

Про це написано в Кол. 2:9-15. Тому воскресіння віруючих почалося вже з Авеля і продовжувалося пророками, мучениками та особливо явним було їх свідчення про Ісуса, їх воскресіння та перемога, торжество над владою звіря тоді, коли вони не відреклися від Христа, але прийняли смерть. Так само як Христос не відмовився від Своїх обраних і прийняв смерть за них.

Матвія 28:18-20 говорить саме про те, що після Свого повернення Христос демонструє свою владу через віруючих. Коли Христос жив на землі, то для Нього мати владу не означало судити всемогутньою силою, а служити і страждати за людей. Це також відноситься і до віруючих доки Христос не повернеться. Саме смерть мучеників була і є найбільш сильним свідченням про Христа, їх воскресінням у Христі. Нам це не сподобається, нам хочеться панувати як це роблять царі, але життя і слова Христа це нам зараз не допускає, Матвія 20:25-28.

Кальвін пояснює тисячолітнє царство таким чином: (книга 3, розділ 25, стор. 447-448) «Число «1000», про яке йде мова, відноситься не до вічного блаженства церкви, але до безлічі випробувань, через які вона пройде». Про вічне блаженство, воскресіння та останній суд написано в Об'явленні 20:7-14. Тому панування та воскресіння віруючих разом з Христом, їх переслідування та засудження з боку звіря – було в історії, є сьогодні та буде до кінця віку, доки Христос не повернеться судити живих та мертвих. Страждання та смерть – явне або скрите (внутрішня боротьба з гріхами зі спокусою сатани).

Павло говорить про це в 1 Кор. 4:14-18. Воскресіння на землі безпосередньо пов'язане зі смертю та стражданням.

Також Петро говорить про це в 1 Пет. 5:6-11. З одного боку сатана ходить поміж нами, але з іншого боку, свідоцтво про Христа, про воскресіння в Христі – роззброює його, не дає можливості все зруйнувати. Але це не означає, що їх не можуть вбити, як ми говорили про це раніше.

Також Ісус говорить про це в Матвія 10:26-28. Не дійтесь, каже Він, свідчити про те, що ви почули від Мене,

навіть якщо вас за це убивають. Смерть свідків Христа говорить не про перемогу сатани, а про те, що він зв'язаний. Зараз сатана не має влади над віруючими, та це стало зрозумілим, коли Христос прийшов на землю. Звичайно і до цього моменту святі говорили про це, та вірили, але через діяння Христа це здійснилося. Тому перше воскресіння значить – приймати та брати участь в смерті і воскресінні Христа, це люди блаженні та смерть друга не має влади. А той, хто не вірує, того очікує вічне покарання – Івана 3:16-19.

Вільям Хендриксон: Процес в'язання сатани або його сковування почався з перемоги над ним в пустелі, коли Ісус не піддався спокусам. Матвія 4:11.

Він цитує Матвія 12:22-30. Це відбувається в контексті, коли Ісус відкрив очі та розв'язав уста людям. На вашу думку, про кого будуть свідчити ці уста? Також зверніть увагу на слово «зв'язав». Це ж саме слово ми зустрічаємо в Об'явленні 20:2.

Також він посилається на Луки 10:16-20. Зверніть увагу, що тут також йде мова про свідоцтво про Ісуса, про суд над людьми, які не визнають Христа, про владу над сатаною, яку віруючі отримали від Христа. Влада означає, що «ваші імена написані на небесах». Іншими словами, можна сказати, що ви можете бути впевнені, що ви вже там. Саме про це говорить Об'явлення 20. Саме так ми повинні розуміти тисячолітнє царство. Це не означає, що ми можемо відповісти на всі питання, які виникли в контексті цієї теми, через те, що тут багато таємного. Я тільки хотів показати суть цієї теми.

Та нарешті Хендриксон цитує Івана 12:20-32. Ісус – вічний Господь, який вигнав, скинув сатану, Ісус виїшов в Єрусалим без опору, це був знак. В Об'явленні 21 ми читаємо про Новий Єрусалим, там для того, щоб довести повну владу Христа, такі проповіді вже не потрібні.

«Премієніарії чекають мілініуму через те, що вони вважають, що це настане лише в майбутньому. Постмієніарії працюють заради нього через те, що вважають, що його можна збудувати на землі доти, доки прийде Христос. Та ми (амієніарії) насолоджуємося ним через те, що живемо в ньому» – хтось так говорив.

Сьогодні я намагався об'єднати ці думки. Хто правильно розуміє 1000-річне царство, той дійсно насолоджується і вже почуває себе в повній безпеці в царстві Христа. І саме це дає їм сили та владу будувати, працювати заради цього царства, а також терпіння без втому чекати.

Саме через те написана книга Об'явлення, ми читаємо Об'явлення 1:3 та це відноситься до Об'явлення 20

Писання - корисне до навчання...

Пишу цю статтю з важким серцем. Тільки не переживайте, бо всі здорові, ніхто не помер. Але ... В нашій газеті ми багато пишемо про історії Христової Церкви, про історії Української Євангельсько-Реформованої Церкви, про історичні документи, тощо. Думаю, це хороші статті. Однак, сумую з іншого. Досить часто маю велику честь спілкуватися з старшими та молодими людьми, з тими, хто відвідує Церкву. Хтось із них є членами громади, а хтось простими прихожанами. Досить часто при розмові з людьми я задаю одне запитання: «Як часто ти читаєш Біблію?» Від відповіді на це запитання є мій сум. Ще в радянські часи Слово Боже хотіли зробити Книгою для божевільних, книгою, яку не можна читати, однак це не вдалося. Свого часу один письменник дав свій прогноз про те, що Біблію через 100 років можна буде знайти тільки в антикварних магазинах. Цього не сталося. Ще раніше з Словом Божим боролися тим, що спеціально перекладали Його і вносили багато помилок. Але не вдалося. Тепер інший час. І диявол придумує різні методи, щоб Слово Боже не потрапило до людей. Чи вдасться? Надіюсь, підсвідомо ви дали відповідь на це запитання: «Ні!» Однак від чого сум та біль?

Я сам пастор, працюю сьомий рік. Щонеділі проповідую у двох громадах, але ні я, ні жоден інший пастор не зможемо привести людей до Господа. Пастори можуть гарно читати проповіді, але тільки Господь змінює серця людей. Однак коли люди самі взагалі не читають Біблію, або читають дуже мало, тоді вони просто довіряють проповіді пастора чи іншого проповідника. Однак... Хто я? Чи хто є пастори? «Власність Господня». Можливо, тільки ті, хто поливають, але тільки Бог зростить. Жодна людина, яка довіряє пастору свою душу, не спасеться. Мій сум не лише від сліпої довіри. Мій сум від того, що у наших будинках є гарні Біблії, із золотими сторінками, але припали пилюкою. Чому я майже ніколи не чую від людей, що вони постійно та систематично читають Слово Боже. Чому я рідко чую це від прихожан церков та навіть від членів громад. Біблія не є антикваріатом. Ця Книга Книг не є книгою помилок. Коли її прочитав, то це не роман, який можна забути. Я згадую «Мандрівку палігрима» Джона Буньяна. Чоловік, який на горищі знайшов запилену книгу. Коли почав читати її, то не зміг відірватися. Ця книга змусила його йти в подорож, залишити рідне місто, свою сім'ю. Коли він досяг Хреста, коли відчув, як мішок, що тягнув його донизу, під Хрестом відвалився з його плечей і покотився, невже тоді він залишив ту Книгу? Ні. Навпаки. Він навчав.

Євреї вчили своїх дітей змалку Писання. Цілі Псалми побудовані для вивчення алфавіту. Але не лише задля цього слугували такі Псалми. Прочитайте найдовший Псалом 118 (119) і ви зрозумієте, чого ще хотіли навчити батьки своїх дітей. Чому люди перестали відкривати Біблію? Хтось каже: «Вона важка для розуміння». Хтось каже: «Я не маю часу». Хтось каже: «Я не хочу, бо чую проповіді в Церкві». Невже такі прихожани Церкви думають, що двері в Царство Боже відкрилися їм коли вони стали членами Церкви або прийшли до Церкви. Ні. Всі ми чули, який це шлях слідування за Господом - Ісусом Христом. Багато людей втрачають велику радість від того, що не знають, які дари Господь приготував своїм дітям. Багато людей втрачають від того, що не знають, як довіряти Господу, коли важко або коли радісно. Слово Боже показує нам приклади молитов. Слово Боже вчить нас що чинити, коли страждаєш. Через Слово Боже ми ростемо духовно. Святий Дух працює у наших серцях через Слово Боже. Павло писав молодому Тимофію дуже гарні слова: «Усе Писання Богом натхнене і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності, щоб Божа людина була досконала, до всякого доброго діла готова» (2 Тимофія 3:16,17) Чому ми не маємо часу на спілкування з Господом через Його Слово? Ми втомлюємось, бо багато задають в школі чи в інституті, багато роботи на заводі чи на

фірмі. Але повірте, не в цьому причина. Ми маємо час на багато інших справ, які стосуються задоволень для нашого розуму та нашого тіла. Всі ми дивимось телебачення, читаємо газети, книги, тому думаю, причиною, через яку ми не беремо до рук Біблію є інша. Це не наш час, чи наша лінь. Це пов'язано з серцем.

Я хочу зачепити вас цією статтею. Погляньмо на себе. Коли ми занадто зайняті різними справами і у нас не вистачає часу на те, щоб взяти до рук Слово Боже, невже наші справи такі важливі, що ми готові відмовитися від радості спілкування з Богом. Я вважаю, що через читання Слова Божого ми спілкуємось з Господом. Батьки наших батьків, які інколи самі були неграмотними, мали велике бажання чути Слово Боже. А ми? Не знаю. Для нас «Танці з зірками» чи нова комп'ютерна гра або журнали чи серіали, футбол чи щось інше, на жаль, набагато важливіше. Я повторю, це – набагато важливіше. Я хочу, щоб ви не погодилися з цими словами. Я хочу, щоб ви сказали собі, це не про мене, я не такий. Ну, що скажете?

Я не хочу засуджувати, але реформати це ті, хто перед Господом визнають свої гріхи. Наша надія не на Закон. Милістю в Ісусі Христі, це важливо нам. Реформати мають бути такими, які через своє життя проповідують принципи та заповіді Слова Божого. І якщо ми не читаємо або читаємо раз в тиждень це Слово, тоді ми починаємо втрачати напрямок. А наш напрямок - це Христос. Я не знаю, як достукатися до сердець старших та молодих людей, щоб усі ми змінили своє відношення до читання Писання. Я не знаю, як зацікавити старших та молодих людей, щоб наше серце бажало духовного зросту через пізнання волі Божої, яку ми можемо знати через Біблію. Я не хочу виставити себе над вами, буцімто сам є настільки скрупульозний, що пів дня мого часу йде на читання. Ні, це не правда. Але я хочу, щоб читання Писання було нашим життям. Щоб це стало природним для нас. Щоб ми не уявляли собі дня, коли Слово буде закритим. Ми тепер маємо різні технології. Я можу читати Писання, коли їду в маршрутці на своєму мобільному телефону. Мені не соромно відкрити Біблію і прочитати на вечір текст, коли їду в потязі. Моя Біблія не відштовхує від мене моїх друзів та знайомих, які зовсім не знають Писання. А як у вас? Що можна зробити, щоб змінити ситуацію?

По-перше, на мою думку, якщо людина не живе кожного дня Писанням, її серце далеко від Господа. Можливо, вам боляче чути ці слова. Мені вони також болячі. Але хіба ті, хто слідує за Христом, можуть заспокоїтись від того, що знають усе в Біблії? Думаю, що ні. Я міг би дати певні поради, як ми маємо змінити наше відношення до Слова Божого, але не можу цього зробити. Не можу заставити жити, бо коли серце живе Христом, то це серце б'ється і росте з Христом. Благаю вас, подумайте над цими словами. Можливо, розробіть собі систему та змушуйте спочатку себе триматися певного графіку читання, а потім побачите. Якось наші молоді люди на папері написали: «Чи молився ти сьогодні? Чи читав ти сьогодні Біблію?» Цей напис у багатьох із них висить над головою. Правда, не знаю, чи допомогло це їм в дослідженні Слова Божого.

Насамкінець розповім одну історію про відомого письменника, який написав багато книжок. Коли він помирав, попросив свого слугу принести книгу. Слуга нахилився до нього і запитав: «Яку саме книгу, адже ви написали багато книг?» На що той відповів: «Є лише одна книга, що може так називатися – це Біблія». Давайте не ставити Біблії золоті пам'ятники, не закриваймо її в сейфи. То не проблема, якщо вона буде з плямами, нехай на її сторінках буде щось підкреслено вами, хай кінці її сторінок будуть з відбитками пальців. Біблія любить це все, бо це - Слово Живого Бога, яке читають і яким живуть.

Пилипенко Василь, пастор УЄРЦ

День різдвяних подарунків

Нехай говорять, що народження Христа не могло бути взимку, адже взимку не пасуть овець, і що всі події з пастухами, описані в Євангелії, відбулися не вночі, а вдень, оскільки нічні сторожі могли бути вільні тільки вдень, коли

основні пастухи пішли з вівцями в поле. Нехай люди святкують Різдво в різні дні і точний рік народження Ісуса Христа не відомий. Але у мене все ж є причини вірити в появу Божественної Дитини.

В один із різдвяних вечорів, майже сім років тому, я сиділа в дерев'яному кріслі кінотеатру і спостерігала за тим, що відбувалося на сцені. Я там була не раз, мене запросили на це зібрання сусіди - молода родина вчителів. У той момент біля мікрофону стояв сивий чоловік, який свого часу відсидів у місцях не зовсім віддалених за релігійні переконання, і з теплим південноукраїнським акцентом запрошував присутніх новачків підійти ближче до сцени, щоб "вчинити молитву покаяння"...

Два роки я спостерігала за цими людьми, запитувала про їхню віру, цікавилася, як вони розуміють ті чи інші фрази з Біблії; у багатьох з них я була вдома. Я щодня молилася перед сном, читала Біблію, намагаючись зрозуміти. Однак щось стримувало мене від публічного зарахування себе до віруючих. З одного боку батьки вмовляли мене "вірити в душі" і "не впадати у фанатизм". Радянський Союз розпався не так давно, і вони все ще хвилювалися про те, що моя релігійна орієнтація може негативно позначитися на навчанні в університеті. З іншого боку, перш ніж у будь-що вірити, мені потрібно гарненько в усьому розібратися самій, і тільки тоді приймати які-небудь рішення.

Однак, того вечора рішення вже було прийняте. Я зрозуміла, що Бог є і що Він, по-перше, по-справжньому великий, а по-друге, моє життя Йому глибоко не байдуже. І раз ми святкуємо день народження Ісуса Христа, мені теж варто зробити Йому який-небудь приємний подарунок. Цим подарунком я обрала саму себе. Я подумала, що Йому буде приємно, якщо я перейду з табору Його супротивників під Його повну протекцію. Переборовши сором і тремтіння в колінах, я встала і разом із ще кількома "сміливцями" пішла до сцени. Там зі мною не сталося абсолютно нічого страшного чи ганебного. Мені навіть не довелося надумувати слів молитви покаяння.

"Ну, і в чому ж вони переконали тебе покаятися?" - обурювався батько, коли я розповіла йому про те, що сталося. Дивувалася і мама, я ж завжди була пай-дівчинкою, "студенткою-комсомолкою", відмінницею, замість

дискотеки відвідувала тільки бібліотеки, у зв'язках, які б зганьбили мене, поміченою не була. Одним словом, їм стало неприємно, що дочка своїми братами і сестрами називає колишніх наркоманів, матерів-одинок та інших асоціальних елементів. Що ж це в мене за гріхи такі, котрі мене в церкву привели? Тільки пізніше я зрозуміла, що гріх, по суті, був один. Але смертний. Він полягав у гордості. Тобто, коли людина впевнена, що кається йому немає в чому і все у неї в порядку, значить гріх гордості справді присутній.

Якби на одну чашу терезів покласти, скажімо, сексуальні гріхи, злодіяство, обман, навіть вбивство, а на іншу - просту людську гордість, вона запросто переважила б чи, принаймні, не була б легшою за інші так звані "тяжкі" гріхи. І, відповідно, гордість людська підлягає суворому покаранню.

Горда людина живе з почуттям затаєної образи на Бога. Вона вважає Вседержителя несправедливим, неухважним чи навіть жорстоким. А себе, звичайно ж, добрим і мудрим. Тільки от щось не клеїться в житті такої людини. При всіх талантах і чеснотах - то дружина залишає, то держава кидає, то дорога серцю людина передчасно гине, то діти невдячними виявляються - у кожного своя історія. На щастя, в мене не було серйозного приводу ображатися на Бога. Хоч не було ні грошей, ні друзів, ні улюбленого, ні якісь перспективи добре влаштуватися в цьому житті. Отримана спеціальність була не по душі, та ще й з батьками відносини вкрай зіпсувалися через моє "увірування".

То і що? Віра - це коли в тебе нічого більше немає, а тобі так чи інакше хочеться жити. Тому що в тебе тепер є Бог. Тому що Різдво тепер - ваше з Ним сімейне свято. Коли Бог забирає щось коштовне від тебе - спочатку одне, потім інше, Він очищає тебе, Він у тебе віднімає все зайве, все те, що заважає звернути, твою увагу на саме головне. І часто таке очищення серця буває дуже хворобливим. Потрібно, щоб щось вмерло всередині тебе перш ніж народиться щось прекрасне. І якщо ти не озлишся, а зробишся більш уважним, то зрозумієш, що скрізь, де було зрізано по живому, Бог не залишить відкритої рани. Там обов'язково повинне з'явитися щось краще, ніж те, чого ти позбавився.

Саме так відбулося з мною. Зараз, коли в морозному повітрі витає різдвяне чекання, усі внутрішньо готуються до настання чогось нового. Дивлячись, як за вікном на місто опускаються ранні грудневі сутінки, знову згадую сердечні рани і пережитий біль. Але згадую радше як епізоди з минулого.

Так, мені бувало гірко від самотності в юності, свята і канікули часом перетворювалися в катування: ніхто тобі не дзвонить, і піти ніде, тільки сіре небо та хуртовина твої постійні співрозмовники. Ця самотність підштовхнула мене шукати Бога, когось, у кого завжди буде час і бажання спілкуватися зі мною. Тепер Він дав мені багатьох друзів, і я дуже ціную їхню прихильність. Цього року я знову втомлюся підписувати для всіх різдвяні листівки й одержу безліч поздоровлень. Все, що дає мені з тих пір Бог - особливе, те, чого не купиш за гроші, чого не заслужиш і не зробиш своїми руками: вірність коханої людини, турботу друзів, зворушливу любов маленького сина, невгасаючу надію за будь-яких життєвих обставин.

Надприродні Божі чудеса стаються безпосередньо усередині наших сердець, вони проявляються тоді, коли замість того, щобgrimнути дверима, чи лаятися, рідні люди обіймають один одного і просять прощення. Чи коли ми вважаємо своїм обов'язком все ж відзначити Різдво і задуматися над його змістом і тим, яке відношення має це свято особисто до мене.

Бог добровільно зробився безпомічним малям, нескладним підлітком, а потім і зрілою людиною, щоб випробувати на Собі всі "принади" нашої людської буденщини. Його Різдво не було випадковим, як не була позаплановою і Його смерть. Усе, що Він переніс, живучи на землі, Він зробив з участі і любові до таких, як ми з вами. Він міг би дуже багато чого змінити в нашому житті, якби ми відмовилися від своєї гордості.

Дивно, у той далекий вечір мені здавалося, начебто це я роблю подарунок Ісусу Христу, але насправді подарунок підніс мені Сам Бог.

"ПРИГОДИ МАЛЕНЬКОГО КОЛОСКА"

потрапив у сніп, тільки я сховався глибше, от і залишився цілий.

Потім мене занесли в хлів. У хліву жили корова, ослик і ягня, а ще - дві курочки-несучки і дуже поважний півень. Сніп розв'язали і поклали в ясла (годівницю для худоби). Я сховався подалі, щоб мене ніхто не побачив і, чого доброго, не з'їв. І отут... я почув чийсь кроки. У хлів увійшли чоловік і жінка. З їхньої розмови я зрозумів, що його звати Йосип, а її - Марія, і вони очікують народження якоїсь особливої дитини... У хліву Йосип і Марія влаштувалися на нічліг.

Цієї ж уночі Марія родила хлопчика. Його сповили і поклали в ясла на м'яке сіно. Я лежав поруч з Ним і міг бачити, як Він посміхався своїм батькам. Корівка, ослик і ягня стояли поруч і зігрівали Його своїм подихом. Йосип і Марія говорили: "От і збулося пророкування пророків - народився Божий Син. Ім'я Йому - Ісус".

Двері розчинилися, і в хлів увійшли великі сильні люди. Це були пастухи. Вони запитали: "Тут народився Спаситель Ісус Христос? Ми хочемо побачити Його і поклонитися Йому". Здивовані батьки відповіли: "Так, тут... А як ви довідалися про це?" "Ангели повідомили нам, - розповів один з пастухів, - Що цієї ночі в місті народилася Дитина, яка врятує увесь світ. І ми знайдемо її тут, у яслах". Після розповіді пастухів я зрозумів, що Ісус не тільки Син Божий, а ще і

смирну...

Невдовзі Йосип, Марія і маленький Ісус залишили нас. А мене разом із сіном хазяїн виніс на вулицю. Мої зернятка потрапили в землю. Прийде весна, вони проростуть разом з іншими насінинами й обов'язково розповідать людям про чудесну Дитину - Божого Сина, Царя і Спасителя світу.

Сон Йосипа.

Євангеліє від Матвія 1, 18-25

У місті Назарет жив один чоловік на ім'я Йосип. У нього була дівчина, яку він любив і був заручений з нею. Її звали Марія. Одного разу Ангел Господній прийшов до Марії і сказав, що в неї буде Син від Бога. Йосип боявся взяти Марію за дружину, але Ангел Господній з'явився йому вві сні і сказав слова розради.

Уважно подивися на букви в клітинках і розшифруй слова, які сказав Ангел Йосипу.

Г Г П С О З Г

О С О О Г Г О П П П П П

С С С Г Г Г С З С П П П П

З З З О Г Г Г Г Г Г Г Г

Г Г С С С П П П П П П П П

А	Б	В
Г	Г	Д
Е	Є	Ж

З	И	І
Ї	Й	К
Л	М	Н

О	П	Р
С	Т	У
Ф	Х	Ц

Ч	Ш	Щ
Ь	Ю	Я

Пророки пророкують
про народження дивовижної
Дитини.

Пророки відігравали важливу роль в історії Ізраїля. Бог обирав їх із середовища народу, щоб передавати людям Свої послання. Пророк виступав від Божого імені. Багато пророків говорили людям про народження дивовижної Дитини, що врятує світ від гріха.

Диск із кодом допоможе тобі довідатися, що говорили пророки про Дитину.

4.1 5.3 1.1 3.2 1.3 2.3 8.3 4.1 5.2 9.4 4.3 6.1 5.2 7.2

2.3 5.2 5.2 1.1 5.3 7.2 4.2 5.1

Ісаїя 7.14

1.3 4.1 7.3 5.1 2.3 2.4 5.2 2.3 4.1 3.2 7.1 2.3 1.2 2.3

5.2 2.3 5.3 4.1 1.3 3.3 4.3 2.2 2.3 7.1 6.1 4.3 9.1 6.1

1.2 7.2 2.2 2.3 1.3 5.1 1.1 2.2 3.3 4.4 1.1 1.3

Мих.5.1

4.1 3.2 6.3 1.1 4.2 5.1 4.1

6.1 6.4 9.2 8.1 1.1 6.3 7.1 1.3 4.1 4.3 2.2 6.1

7.1 2.3 1.2 2.3 1.4 6.3 9.4 2.2 2.3

Зах. 9.9

1.2 6.1 2.2 3.3 7.1 9.4

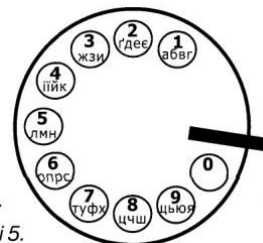
5.3 1.1 6.3 6.1 2.2 3.3 5.1 6.1 6.4 9.4

5.3 1.1 5.2

Ісаїя 9.5

Як користуватися диском.

Перше число вказує номер кола. Друге число показує потрібну букву. Наприклад: 5.3 - це буква «Н», тобто третя буква в колі 5.

Нове Різдво і Старий Новий рік

Коли Бог приводить нас до віри, у свято Різдва Христового ми радіємо вже не тому, що так прийнято, а за покликом власного серця. "Старі" свята представляються нам в іншому світлі. Приміром, що відзначаємо ми в Новий рік? Щось неясне, містичне; якщо задуматися - початок нового життя. Але для християн нове життя означають події Євангелія, які ніяк не пов'язані з Новим роком. Крім того, перед Різдвом хочеться впорядкувати душу, помолитися. Новий рік цьому б не заважав, якби не традиційні новорічні посиденьки. Входити в новий відрізок життя варто не в п'яних веселощах, а з вдячністю Богу за все".

Звідки ж у нас у свідомості проблема співвіднесення Різдва і Нового року? Адже на Заході, як відомо, її не існує (Різдву просто приділяється незрівнянно більше уваги). Скоріше за все - це від історії нашої країни. До революції в Росії Різдво було одним із самих улюблених свят. Воно передувало Новому року (жили тоді по старому стилю); саме до нього відносилися в першу чергу подарунки і поздоровлення. Різдвяних листівок відправлялося в дореволюційній Росії в 1,3 рази більше, ніж новорічних, і "святом" на листівках йменувалося виняткове Різдво, але ніколи - Новий рік.

Більшовики, прийшовши до влади в 1917 р., прирекли "старе" на знищення. 24 січня 1918 р. був введений григоріанський календар. При таких баченні світу ні Богу, ні старим святам - місця в Росії не залишалося. Обстановку війни з релігією передають газети і журнали того часу, приміром, С. Кірсанов у вірші "Різдво" ("Комсомольська правда", 1928, 25 груд.) звернувся до комсомольців із закликком: "Святкувати Різдво - значить святкувати рабство з неуктвом!.. Ялинки суха різка маячить у очах нам, по шапці діда Мороза, ангела - по зубах!"

Апогей боротьби з Різдвом припав на 1930 р. Комуністи в черговий раз обґрунтували необхідність боротьби з ним. У Москві й інших містах комсомольці "весело" хоронили релігію: осміювали ялинки і церкви, виряджалися в "попів", ксьондзів, пасторів, рабинів і читали "проповіді", а потім під музику, регіт і танці палили ікони, макети церков, ризи священників. На Новий рік особливих нападок не було: його терпіли, але бачили в ньому щось далеке радянському режиму.

У 1920-і рр. практикувалося не тільки "комсомольське Різдво", але і "комсомольська Паска", а потім не раз у радянський час країна буде переходити на 5-денний робочий тиждень (4 робочих дні, 5-ий вихідний): так викорінювалася в Росії пам'ять про часи, коли кожен сьомий день у році був присвячений Христовому Воскресінню. Одночасно більшовики розуміли, що свята є дуже ефективним способом єдності колективу, і "буржуазна" ялинка була незабаром реабілітована, але - як новорічна. 28 грудня 1935 р. ЦК ВЛКСМ прийняв постанову "Про проведення вечорів учнів, присвячених зустрічі нового 1936 року", фабрикам і заводам дається доручення підготувати дітям подарунки, а райлісгоспам - заготовити ялинки. Одночасно з влаштуванням ялинок для дітей влада стала заохочувати колективну зустріч Нового року дорослими. У радянський час (та й зараз) людям

хотілося радості та домашнього затишку без ідеології. Трагічно те, що реальне чудо Різдва було забуто і його підмінила не дуже глибока віра в піддумане чарівництво новорічної ночі. Звичайно ж, я не хочу тут засудити своїх батьків, бабусь і дідусів за те, що вони любили (і люблять) Новий рік. Але мені прикро, як суперничають Новий рік та Різдво - першому приділяють все більше уваги, в той час як друге практично відсторонюється на задній план.

У радянський час Новий рік миттєво придбав статус державного свята, а з 1 січня 1948 р. (Указ Президії Верховної Ради СРСР від 23 грудня 1947 р.) перший день нового року став неробочим днем. З Різдвом же боротьба продовжувалася, але не так галасливо і кричливо, як раніш. З початком Великої Вітчизняної війни змінилася церковна політика держави: із прагматичних міркувань влада "реабілітувала" релігію, союз воєнничих безбожників був ліквідований. Та й Новий рік остаточно завоював серця людей - святкувати його було легше, до нього не треба було духовно готуватися і роздумувати про сенс життя. Тиха, але упевнена радість віруючих драгувала, і атеїстична пропаганда не припинялася до кінця 1980-х рр.

Починаючи з січня 1991 р. відповідно до прийнятого в 1990 р. Закону "Про свободу віросповідань", православне Різдво Христове знову стало офіційним неробочим днем. Здавалося б, уже ніщо не заважає православним християнам по юліанському, а представникам інших християнських конфесій - по григоріанському календарі, відзначати 25 грудня - один із двох найважливіших (поряд з Великоднем) християнських свят. Однак ще й до сьогодні Різдво та Новий рік продовжують суперничати. Страх як не подобається, коли бачу, з якою ретельністю усі готуються до Нового Року: купують продукти, шампанське, петарди й обговорюють, чого варто чекати від "року Свини" (?). "От було б чудово, - думаю я, - якби так, тільки без петард, звичайно, але всі разом, ми готувалися до Різдва".

На Різдво справжня радість приходить, коли ми пригадуємо, що у тиху ніч у місті Віфлеємі на цю "набожну" землю зійшов Сам Господь, втілюючись в крихітній Дитині заради кожного з нас і нашого спасіння. Ця різдвяна радість приходить - і залишається з нами назавжди. І хотілося б, щоб саме до цієї події люди готувалися у своєму житті, щоб саме ця подія для них була більш важливіша ніж святкування Нового Року і тому подібне. Хотілося б, щоб всі християни дійсно готувалися до Різдва душевно, з молитвами, а не на п'яну голову, згадуючи через тиждень, де я був на Новий Рік. Нехай ніщо не буде головнішим для нас у ці зимові дні, ніякі «морози» діди чи новорічні посиденьки, за того Спасителя Христа, Який пожертвував для нас всім, заради того, щоб дати нам спасіння.

- ❖ Група депутатів нижньої палати польського парламенту внесла в сейм пропозицію оголосити Ісуса Христа королем Польщі. 46 представників консервативної партії "Закон і справедливість" та Селянської партії підписали проект постанови. Якщо документ буде прийнятий, Ісус займе місце поруч з Дівою Марією, яка стала "почесною королевою" Польщі 350 років тому після того, як ікона Божої Матері, як вважали, допомогла полякам домогтися рішучого повороту в битві зі шведами.
- ❖ Анатолій Кашпіровський притягнутий до адміністративної відповідальності за заняття народною медициною з порушенням установленого порядку. За висновком фахівців кафедри психіатрії, психотерапії, наркології і медичної психології Кашпіровський використовує методи гіпнозу, що впливають на психічне і фізичне здоров'я людини.
- ❖ У рамках реалізації плану заходів щодо виконання зобов'язань, необхідних для членства України в Раді Європи, в українському Мін'юсті розробили новий проект змін до закону "Про свободу совісті та релігійні організації". Проект передбачає корінні зміни нині діючого закону, зокрема, припускає впровадження класифікації релігійних організацій, надання статусу юридичної особи релігійним об'єднанням і поширення на них загальної цивільної правоздатності. Також новим законопроектом дозволяється факультативне вивчення релігійних дисциплін у державних і комунальних навчальних закладах, скасовується спеціальна дозвільна система по проведенню публічних богослужінь, надається право студентам і працівникам в індивідуальному порядку використовувати визначений робочий час для проведення визначених їх віросповіданням обрядів, зрівнюється в соціальних правах студенти релігійних і приватних навчальних закладів, а також українські й іноземні громадяни (у сфері релігійної діяльності на території країни).
- ❖ Давно триває суперечка щодо Різдва, згідно якої Різдво варто переробити в звичайне зимове свято. Тепер почалися дебати про те, що повинно міститися в різдвяній листівці. Вона повинна бути більш світською чи в ній варто залишити традиційне релігійне послання.
- ❖ Патріарх Алексій II назвав цивільний шлюб блудом, а аборт – убивством.
- ❖ Відповідно до статистики МВС Росії, 40% важких злочинів трапляються в родині над жінками. У 70% випадків від насильства страждають жінки і діти. Щорічно близько 2 мільйонів дітей у віці до 14 років терплять побої від батьків. Для 200 тисяч дітей результатом стає смерть, для 2 тисяч – самогубство. Більш 50 тисяч дітей ідуть з будинку, рятуючись від власних батьків. У 1,7 рази зросла кількість випадків умертвіння грудних дітей матерями.
- ❖ За підсумками наради на тему celibату Святий Престол зробив офіційну заяву, підтвердивши необхідність збереження обітничі безшлюбності. "Відповідно до католицької традиції була знову підтверджена важливість вибору celibату для священнослужителів", - сказано в комюніке, розповсюдженому прес-службою Ватикану.
- ❖ Німецькі математики з імовірністю 62% довели, що Бог існує. Існування Бога підтверджує німецьке наукове видання Р. М. Magazin. До цього складного питання автори дослідження підійшли з математичної точки зору.
- ❖ Міжнародна конференція Реформатських Церков відбулася в Санкт-Петербурзі 11-12 листопада. Головна тема конференції: "Перспективи Реформатських Церков на пострадянському просторі". Як повідомив один з організаторів заходу, пастор Євангельської Реформатської Церкви "Шлях щирою життя" Максим Фокін, особливу увагу учасники приділили тим помилкам, що роблять Реформатські проповідники, ведучи євангелізацію в Росії. Пастор Максим Фокін також повідомив, що усього в конференції взяло участь більше 50 чоловік. Свої доповіді на конференції представили реформатські пастори з Росії, Угорщини та України.
- ❖ Поширення в православній Росії легенди про Марію Магдалину – блудницю, є наслідком ранньосередньовічної католицької традиції, стверджує перекладач древніх християнських текстів Діонісій Поспелов.
- ❖ За даними міжнародних організацій по захисту прав християн, щороку 170 тис. християн в усьому світі гинуть смертю мучеників, близько 200 млн. піддаються переслідуванням і дискримінації за свої релігійні переконання.

Реформована ідентичність

1. Теологічний аспект

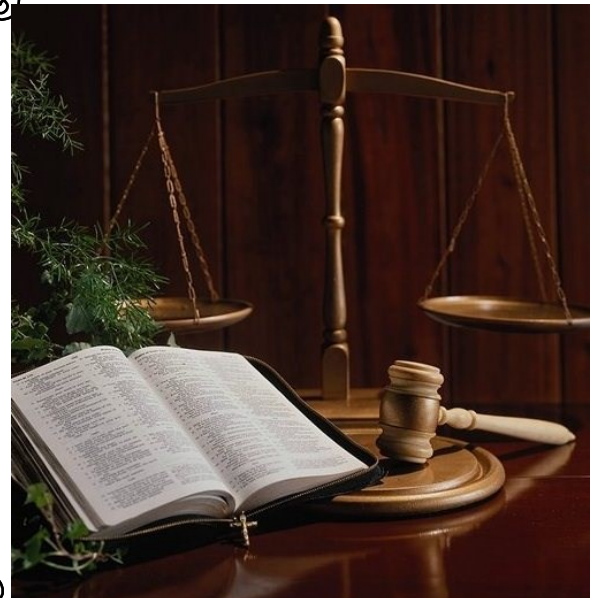
Реформована ідентичність у теологічному плані полягає у вченні, на якому ми стоїмо. В більшості це вчення викладене у Гейдельберзькому катехізисі, який узагальнює біблійні принципи і подає їх людям у простій зрозумілій формі. Реформована теологія основана на Слові Божому, яке невинно досліджують і аналізують теологи та вчені протягом століть. Наші доктрини не поверхневі, і не базуються на якомусь окремому вченні, висмикнутому із Старого чи Нового Заповіту (суботній день, число спасених, прихід Христа, хрещення дорослих чи хрещення Духом Святим і таке інше). Ми бачимо гармонійне поєднання Старого і Нового Заповітів, і не можемо ставити один вище за інший. Саме тому у нас немає зациклення на правилах чи обрядах Старого, або Нового Заповітів (як то проявляється у відомих нам традиційних церквах). Також реформована теологія приділяє величезне місце у Заповіті не людині, а саме Богу. Саме від Бога, а не від людини залежить вибір для Царства Небесного (вибраність), саме від Господа залежить «складання» заповіту з людиною (хрещення), саме від Господа залежить підтримка людини у житті по Заповіті (втрата чи не втрата спасіння).

2. Практичний аспект

Наша реформована ідентичність у практичному плані проявляється у керуванні церквою. У нас немає ієрархії, що може негативно впливати на духовний розвиток церкви і особисто кожної людини. Ми визнаємо вищу владу у церкві – самого Христа. Дух Святий працює у кожному віруючому, через кожну просту людину, а не через посередників і верхівку церкви. Саме тому кожна громада є незалежною і керується лише Синодальними зборами. Це є демократичний аспект керівництва нашої церкви.

3. Духовний аспект

Ще в часи Реформації був придуманий лозунг нашої реформованої ідентичності – "ecclesia reformata, semper reformanda", що означає, що церква і кожна окремо взята людина повинні реформуватися кожен день свого життя. Для церкви це має позитивне значення, адже церква не повинна бути традиційною і щоб традиції були вищі за вчення цієї церкви. Вона має реформуватися, оновлюватися щоденно з допомогою Духа Святого. Це саме стосується і життя кожної людини, в нас не повинно бути місця застою, ми не маємо духовно засинати у церкві, але з поміччю Духа Святого щодня реформуватися за Словом Господнім.

РІВНЕ <i>Богослужіння проходить:</i> вул. Пересопницька 200 Неділя, о 10 год. Тел. (0362) 226-777	СВАЛЯВА <i>Богослужіння:</i> Неділя, о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ <i>Богослужіння:</i> Неділя, о 13 год. вул. Олени Теліги 27 Тел. (03655) 4 - 11 - 77	КИЇВ <i>Богослужіння:</i> (Правий берег) Неділя, 14 год. кінотеатр „Салют” тел. 525 - 46 - 20 <i>Богослужіння:</i> (Лівий берег) Неділя, 11 год. просп. Лісовий 12 Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА <i>Богослужіння:</i> Неділя, 14 год., медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	ТАВРІЙСЬКЕ <i>Богослужіння:</i> Неділя, 10 год., музична школа Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА <i>Богослужіння на українській мові є в:</i>	
УЖГОРОД <i>Богослужіння:</i> Неділя, 10.00 Пл. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул.Духновича 72, о 16.00 Перечин, Вишкове, Білки.
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул. Артема 38

Технічний редактор: Мурза Еріка
Члени редакції: Мурза Б.,
Пилипенко В., Молнар Ш.
НАША АДРЕСА:
89300 Україна, Закарпатська обл.,
м.Свалява, вул. Визволення 164 / 1
Телефон редакції: 7 30 61
E-mail: murza@UEPC.svl.uzhgorod.ua
Тираж видання: 1000 примірників.
Періодичність – раз у два місяці.
Газета розповсюджується за пожертви.

з громади вже зголосилися навчати цю сім'ю української мови.

Хочемо повідомити про будівництво парафіяльного будинку, де житиме пастор з сім'єю та розміщуватиметься Недільна школа з класами для навчання і кімнатами для гостей. Цей проект був виробленим ще тоді, як будувався храм Реформованої Церкви в місті Рівне. Ми вже заклали фундамент і сподіваємось, що цей парафіяльний будинок слугуватиме всім громадам УЄРЦ.

Ще раз хочемо привітати всіх з Різдом Христовим. Нам необхідно замислитись над тим, як та маленька дитинка, яку багато хто хотів би побачити, змінила наше життя. Давайте щодня відчувати радість від народження Божого Сина - Ісуса Христа.

Свалява (Закарпатська обл.)

Слава Богу за Його поміч та опіку над нами. Життя громади триває у звичайному руслі. Більше зайняті підготовкою до Різдвяних свят: Недільна школа готує виступи дітей, сценки, вірші, пісні. Молодь готується до прославлення Господа колядками. Дорослі, я

сподіваюсь, готуються до цього свята духовно, пригадуючи для чого все ж приходив у цей світ Ісус.

Крім іншого, ведеться підготовка до молодіжної конференції, яка відбудеться неподалік Сваляви. Ми надіємось, що там будуть присутні більше 60 людей з різних громад. Ми зацікавлені у глибокому навчанні молодіжних лідерів, які могли б краще працювати по громадах з молоддю.

Велика робота ведеться у християнській бібліотеці, через яку ми поширюємо різні євангелізаційні брошури та газету. Надіємось з Божою допомогою використовувати інші методи проповідувати Євангелію, нести людям звістку про Спасителя Христа, як несли були її ангели, які з'явилися пастухам у полі у Різдвяну ніч.

Паврїйське та Рідна Українка (Херсонська обл.)

У нашій громаді йде процес оформлення документів для будівництва молитовного дому і ми майже на завершальному етапі. Із вересня ми мали можливість викладати в школі біблійні уроки у 1-4 класах, але, на жаль, учительський колектив заборонив нам продовжувати наші служіння. У Недільній школі маємо близько 15 дітей. Маємо людину, за яку ми молилися, коли була хвора. Після одужання він почав приходити на богослужіння. Триває підготовка до різдвяних свят, працюємо над ляльковим служінням, з яким плануємо прийти у школи та дитсадки.

У Рідній Україні двоє людей прийняли конфірмацію: Лена Федоруца та Олексій Федоруца. Також почалися нові курси вивчення катехізису і є троє нових прихожан, які зацікавлені у цих уроках.

Київ (лівобережна громада)

Ми радіємо, що можемо працювати і славити Бога у нашій громаді, а також у серцях кожного з нас. Маємо досягнення в Недільній школі, чисельність якої зростає, але не вистачає молодих працівників, які могли б більше допомогти у цьому служінні. В даний час одна 70-річна жіночка взяла на себе ці обов'язки. Ми далі продовжуємо досить важке служіння в лікарні, хоча, поки що, не бачимо плодів цієї праці. Проте надіємось на Господа, який благословить нас у цьому. Маємо також у громаді сурдопереклад проповідей для глухих і маємо одну людину, яка прийшла до нас саме з-за цього. Надіємось, що будуть також і інші, кому ми могли б послужити.

Київ (правобережна громада)

Громада працює добре, але завжди є бажання, щоб було ще краще. Триває праця у Недільній школі, де маємо близько 20 дітей. Там діти готують спеціальну програму до Різдва. Плануємо провести дитячу євангелізацію, щоб чисельність Недільної школи зростала. На жаль, маємо також негативні чинники, такі як ріст орендної плати за приміщення для богослужінь кінотеатру. Саме тому частіше молимося за придбання будинку для громади.